

[Jesper Simonsen.]

ninger overfor de sindssyge til Sikring af den, for hvem deres Optræden kan antages at indeholde nogen Fare.

Det kan saaledes ikke siges, at Straffelovforslaget hidfører en Svækkelse af den Sikkerhed, man nu har mod saadanne Personer, der fremsætter Trusler, men man kan tværtimod gøre gældende, at man faar en udvidet Beskyttelse mod saadanne Personer, i mange Tilfælde en betydelig mere effektiv Beskyttelse. Derfor kan man med stor Tryghed blive staaende ved de Regler, som Lovforslaget indeholder paa dette Omraade, og man behøver ikke at optage Undsigelsesparagraffen.

Jeg skal derefter gaa over til for Straffelovforslagets specielle Paragraffers Vedkommende at gøre et Par Bemærkninger om de af Flertallet indenfor Udvalget foreslaaede Ændringer.

Som en ny Paragraf foreslaar Flertallet en Bestemmelse, der foreskriver Straf for den, der gør sig Næringsvej af at udforske private, det almindelige Erhvervsliv uvekkommende Livsforhold. Man maa være opmærksom paa, at den private Detektivvirksomhed, det drejer sig om, saaledes som Paragraffen er affattet, er af ret begrænset Omfang, thi for saa vidt en saadan Virksomhed har til Opgave at varetage Interesser, som det almindelige Erhvervsliv har Interesse i at faa varetaget, udelukker Forslaget aldeles ikke, at Virksomheden udfoldes. Den ærede Ordfører nævnte, at Kreditoplysninger fremdeles kan skaffes paa samme Maade som hidtil trods denne Bestemmelse. Jeg kan gaa et Skridt videre og sige, at ogsaa et saadant Forhold som, at store Forretninger, Stormagasiner, maatte organisere et vist Opsyn i deres store Virksomheder med det for Øje at passe paa, at Kunder ikke stjæler, vil ikke udelukkes ved det Forbud her opstilles mod Detektivvirksomhed, idet Forbudet indskrænkes til dette snævre Omraade, at det er det almindelige Erhvervsliv uvekkommende Livsforhold, det rent private Liv der udforskes.

Naar man begrænser Bestemmelsen saaledes, tør det utvivlsomt siges, at en saadan Virksomhed ikke har nogen som helst Rettigelse i det bestaaende Samfund. Fra det praktiske Liv ved vi, at saadan Virksomhed er meget vel egnet til at lokke Penge fra naive Mennesker og ofte er vel egnet til at nære eller styrke den Mistro, Folk har faaet mod andre, f. Eks. den ene Ægtefælle overfor den anden; og Styrkelsen af en saadan Mistro, som undertiden fremkaldes af

disse Privatdetektiver, kan jo ikke hidføre noget som helst nyttigt eller godt.

At Privatdetektiverne styrker en saadan Mistro, ser vi finder Sted med det simple Motiv at faa den Ægtefælle, de gør mistroisk, til at ofre flere Penge paa denne deres Virksomhed. Det er ofte den rene Humbug, og der er ingen Mening i, at Offentligheden tolererer en Virksomhed, der blot lokker Penge fra ukyndige og naive. Flertallet har derfor ment at burde stille Forslag om, at Virksomheden i det begrænsede Omfang, jeg har redegjort for, gøres strafbar.

Endvidere foreslaar Flertallet, at den Straf, der er indført i Lovforslagets § 207 for uagtsomt Bigami, slettes. Normalt vil det være saaledes, at Bigamiforbrydelsen begaas med Forsæt. Hvor der er Tale om Uagtsomhed, vil det normalt være saaledes, at Forbrydelsen nærmest er af formel Karakter, thi det kan ikke tænkes, at en Person skulde kunne begaa uagtsomt Bigami i et Tilfælde, hvor hans første Ægteskab har noget som helst reelt Indhold; hvis en saadan Person lever i sit første Ægteskab, kan Personen jo ikke uagtsomt gaa hen og indgaa andet Ægteskab, det er ganske udelukket. Det drejer sig altsaa altid om Tilfælde, hvor det første Ægteskab praktisk talt er ude af Verden, men hvor der maaske er en eller anden formel Mangel med Hensyn til Opløsningen af det første Ægteskab; maaske er det ikke opløst, men har været faktisk ikke eksisterende i saa lang Tid, at det ingen Rolle spiller. Naar det ikke skal være forsættigt, maa Personen oven i Købet have reelt Grundlag for sin Forestilling om, at han er ude af sit første Ægteskab.

Det vil ikke ret vel være tænkeligt, at saadant uagtsomt Bigami begaas; og selv om det skulde kunne komme til at foreligge, vil der utvivlsomt ikke være nogen Trang til at foreskrive Straf for saadanne Tilfælde. For Personens eget Vedkommende er det ganske unyttigt, han begaar ikke uagtsomt Bigami en Gang til i sit Liv; generalpræventivt kan det heller ikke have nogen Betydning, thi dette, at Personen straffes for uagtsomt Bigami, vil jo dog ikke være noget, andre Personer, der ved Uheld slumper til at begaa Bigami, har for Øje, naar de indgaa Ægteskab Nr. 2. Straffen fortølger altsaa ikke noget reelt Formaal.

Det, der ligger bagved, at man har taget Regelen med, er utvivlsomt ogsaa mere dette, at man siger: Vi møder i det praktiske Liv dette, at en Person, der har indgaaet Ægteskab Nr. 2, skønt hans første Ægteskab ikke var helt opløst, idet Formaliteterne